

A környezet védelméről

Az Országos Környezet- és Természetvédelmi Tanács Straub F. Brunó akadémikus elnöklétével kedden ülést tartott. Mint a többi között elmondták, a Minisztertanács vonatkozó határozata értelmében olyan egységes, valamennyi környezetvédelmi tevékenységet felölelő, korszerű mérő-, statisztikai és információs rendszert szándékoznak kialakítani, amely lehetővé teszi a környezet- és természetvédelmi tevékenység egységes irányításának megalapozását, s azt, hogy a környezetvédelem valóban mindenre kiterjedő legyen. A környezet elemeiben bekövetkező változások, illetve ártalmak hatásainak rendszeres figyelemmel kísérése ugyanis csak ilyen in-

formációs rendszer kialakításával lehetséges.

A továbbiakban a tanács Nógrád megye környezetvédelmi helyzetével foglalkozott, s megállapította, hogy a környezetvédelem fejlesztésére irányuló helyi intézkedések hoztak bizonyos eredményeket, de az iparosodás, a megnövekedett gépjárműforgalom és egyéb okok következtében újabb szennyezőforrások is keletkeztek. A környezeti ártalmak csökkentése érdekében a tanács megjelölte a legfontosabb helyi feladatokat.

A területet a váci talaj- és vízszennyezés okaival és általánosítható tapasztalataival is foglalkozott, s tudomásul vette a Chinoin váci telepén tárolt hulladékok megsemmisítésére hozott intézkedések végrehajtását. (MTI)

Zászlóátadás

Kiemelkedő településfejlesztő társadalmi munkájuk elismerésül a Hazafias Népfront Országos Tanácsa nemzeti zászlóval tüntette ki a Baranya megyei Szabadszentkirály és társközségei — Gerde, Pécsbagota és Veleny — lakóit. A Népköztársaság címerével díszített lobogót a keddi ünnepélyes falugyűlésen nyújtotta át a községek képviselőinek Pethő Tibor, a HNF Országos Tanácsa elnökségének tagja, a Magyar Nemzet főszerkesztője.

Az elmúlt két év alatt több mint tízezer forint értékű társadalmi munka jutott a falu egy-egy lakosára. A községben sportpálya, szabadiidőpark, tornaterem és hozzá tartozó öltöző, orvosi rendelő és lakás, valamint egy hattantermes új általános iskola épült a lakosság támogatásával. Szabadszentkirály és társközségeinek lakói ezenkívül az utcák csinosításában, az új postahivatal építésében is részt vettek.

Emberi sorsok múlhatnak rajta

A mikor a nagyipari vezetőket hallgatja az ember, úgy tűnik, mintha a kötelező munkaerő-közvetítés megszüntetésével megélénkülő munkaerő-forgalom már-már elviselhetetlen gyötrelmeket okozna az iparvállalatoknak. Az objektívabb statisztikai adatok szerint azonban kiderül, hogy — például 1980-ban — a foglalkoztatottak mindössze 13 százalékat érintette a fluktuáció, s tavaly az ipari létszám — bár a tervezettnél némileg gyorsabb ütemben — alig két százalékkal csökkent. A témával foglalkozó elemzések közül az derül ki, hogy a létszám-mozgások miatt siránkozó iparvállalatoknál általában stagnál, vagy esetleg csökken a rendelésállomány, a termelés növekedési üteme pedig mérséklődik. És kiderül az is, hogy az iparvállalatok még mindig jelentős létszámérteléseket mozgósíthatnának — ha akarnának, ha ez az érdeklükben állna.

Ennyi talán elegendő is azokkal a mind gyakrabban hallható megjegyzésekkel kapcsolatban, hogy esetleg jobban meg kellett volna fontolni a kötelező munkaerő-közvetítés eltörlését! Ami egy idő után érezhetően fékezi a gazdaság mozgékony-ságát, gátolja alkalmazkodóképességét, ahhoz minek tovább ragaszkodni? A kötelező közvetítési rendszer betöltött funkcióját, megszüntették, ám — és ez igazi gond! — a helyébe jóformán nem lépett semmi. A kötelező közvetítést megszüntető rendelet ugyanis nem magát a munkaerő-közvetítést, hanem annak csak adminisztratív jellegét szüntette meg. Ugyanakkor kimondta: a munkaközvetítő irodáknak egyfajta sajátos szolgáltató intézményként kell működniük. Azért, mert a gazdaság strukturális átrendeződésének következtében egyre többen szorulnak rá az elhelyezkedési lehetőségeket jól áttekinthető közvetítő irodák szolgáltatására.

Könnyű belátni, hogy egy hatósági jogkörrel felruházott irodahálózat egészen másként, más körülmények között működik, mint egy szolgáltatóhálózat. Most pedig az a furcsa helyzet állt elő, hogy a munkaközvetítő iroda már nem hatóság, s még nem szolgáltató intézmény. Az előbbihez nincs jogkörük, az utóbbihoz pedig még a legelemibb személyi és tárgyi feltételek is hiányoznak.

Mi kell a munkaközvetítéshez? Mindekelőt a munkaerőpiac, a kereslet és a kínálat napra kész, rendkívül széles körű és alapos ismerete. Hogy hol, milyen vállalat, kiket keres, milyen álláshelyeket kínál és milyen feltételekkel? S hogy kik, milyen munkalehetőséget keresnek, s milyen igényeik vannak? Ez már önmagában is rendkívül precíz, és szükség szerint gyorsan korrigálható nyilvántartási rendszert feltételez. Nyilvánvaló, hogy egy ilyen rendszer manuális módszerekkel megvalósíthatatlan, tehát kellenének korszerű adatfeldolgozó és -tárolók, szükség lenne a hivatalok legtöbbjének munkamódszereiktől merően eltérő ügyviteli szisztémára, s olyan emberekre, akik ezt az ügyviteli rendszert működtetnék. S ez

még mindig kevés. Mert a mégly korszerrü berendezésekkel dolgozó hivatalnok is csak hivatalnok, nem pedig egy szolgáltató iroda vagy intézmény jól felkészült munkatársa. Ha meggondoljuk, hogy a munkaerő-közvetítő szolgálatnál nemcsak az ügyfelek emberek, hanem maga a szolgáltatási tevékenység is emberi sorsokat befolyásolhat, akkor nyilvánvaló, hogy e szolgáltató intézményeknél nem unottan stempelizgető hivatalnokoknak, hanem emberségből is felkészült szakértőknek kell dolgozniuk. Pedagógiai, szociológiai, pszichológusi képzettséggel vagy legalábbis fogékonysággal bíró szakembereknek, akiknek mindemellett a legfontosabb munkaugyi tudnivalókkal is tisztában kell lenniük.

Hogy mindez utópia? Meglehet. Ám a személyi és tárgyi-technikai feltételek nélkül nincs értelme bármit is várni a munkaerő-közvetítő irodáktól akkor sem, ha azok szolgáltató jellegét rendeleteleg irtuk elő. S mert a rendelet nem intézkedett az általa megfogalmazott feladat megvalósításának részleteiről, két eset lehetséges. A munkaközvetítők fenntartásáért és működtetéséért felelős helyi tanácsok, beleértve a látszólag megvalósíthatatlan helyzetbe, lényegében sorsukra hagyják ezeket az irodákat. Ez a tagadhatatlanul kényelmes és főleg olcsó megoldás azonban óhatatlanul azt eredményezi, hogy a területi munkaerő-gazdálkodás kicsúszik a tanácsi ellenőrzés határából, s társadalompolitikai feszültségek forrása lesz. A másik lehetőség, hogy a tanácsok valóban komolyan veszik a munkaközvetítés fontosságát; felismerik ennek gazdasági és társadalompolitikai jelentőségét, s ennek megfelelően, valóban szolgáltató intézményekké alakítják át az egykor volt hatósági irodákat. A személyi feltételeket illetően valószínűleg nem kellene megoldhatatlan feladatokkal bajlódniuk. Az államigazgatásban éppúgy követelmény a létszámcsonkítás és a létszám-gazdálkodás racionalizálása, mint például a gazdálkodó egységeknél. És nyilvánvalóan találhatók olyan szakemberek az államigazgatási apparátusban, akiknek tudása, élettapasztalata, esetleg szakmai felkészültsége jól kamatoztatható a munkaerő-közvetítésben. S ha munkájuk eredményességét netán anyagi javadalmazásuk mértékével is összekapcsolnák, akkor feltételezhető, hogy ez a foglalatosság sokaknak még vonzó is lenne.

S ha a tanácsok költségvetéseiket is célirányosan racionalizálnák, több pénz jutna a közvetítő irodák technikai felszerelésére is. A számlákkal perze aligha terhelhető az állami költségvetés, de a kezdeti eredmények után némi anyagi segítség is remélhető. Végére is egy jól működő — és a racionális foglalkoztatás céljait szolgáló — munkaerő-közvetítő hálózat megteremtése és folyamatos működtetése nem csak területi, hanem országos, ha úgy tetszik, „össztársadalmi” érdek.

Vértés Csaba

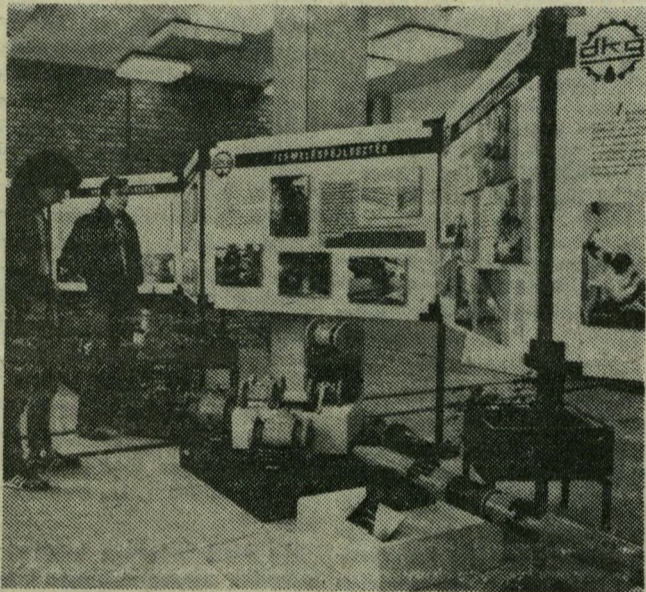
Szegeden, a Technika Házában

Kanizsai műszaki bemutató

Budapest, Győr, Kecskemét és Miskolc után tegnap, kedden Szegeden mutatkozott be a Dunántúli Kőolajipari Gépgyár. A Technika Házában megrendezett előadássorozat és kiállítás szervezője, a Gépipari Tudományos Egyesület szegedi és nagykanizsai szervezete, valamint a dunántúli gyár volt.

S hogy miért van különös jelentősége annak, ha egy vállalat tablón és előadások keretében számol be tevékenységéről, a fejlődés fontosabb állomásairól, mutatja be legújabb termékeit? A Dunántúli Kőolajipari Gépgyár esetében például azért, mert nevével ellentétben nemcsak a kőolajipar számára gyárt gépeket, berendezéseket, alkatrészeket. Termékeit használítja valamennyi hazai gáz- és vízmű, valamint beépíthetők a szelvények a távhőszolgáltatás vezetékeibe. Azok a szakemberek, akik hivatalból kapcsolatban állnak a DKG-val, nyilván minden fontos információ birtokában vannak. Akik viszont csak ezek után kívánnak partnerek lenni, azoknak fontos lehet egy effajta tájékoztató.

A tegnapi egynapos kanizsai műszaki nap tehát helyre hozta a szegedieknek az információkat. Az érdeklődők megtudhatták, hogy a fűrészi szerszámok, berende-

A kiállítás egy részlete.

zések, vasszerkezetek, vegyipari készülékek gyártása mellett az olajipari berendezések javítását is a DKG végzi, kapacitásának egynegyedét fordítva erre a tevékenységre.

A kanizsai műszaki napot dr. Juratovics Aladár, a Nagyalföldi Kőolajtermelő és Feldolgozó Vállalat igazgatója nyitotta meg, majd általános tájékoztató hangzott el a Dunántúli Kőolajipari Gépgyárról. A vállalati

tot az igazgató, Tornócsy Ferenc mutatta be. Ezután előadások következtek az olaj- és gázipar, a távfűtés és vízművek elzárószerelvényeiről, a korszerű hegesztéstechnikai és varratvizsgálatokról.

Az előadásokkal egy időben kiállítás nyílt a DKG termékeiből, amely április 23-ig tekinthető meg a szegedi Technika Házának előcsarnokában.

F. K.

Textilesek tanácskozása

Kettős feladatot kell megoldaniuk a munkaerő-gazdálkodással foglalkozó szakembereknek a textiliparban. A termelő munkahelyeken, ahol az elmúlt évek során jelentős volt a létszámcsonkítás, a hiányzó munkások pótlása a legfontosabb teendő, általában, s főleg a kiszolgálók, a kisegítők, a segédanyagokat ellátók körében pedig a racionális foglalkoztatás megszervezése a cél — hangoztatták a Textilipari Dolgozók Szakszervezetének kedden tartott elnökségi ülésén.

Az V. ötéves terv időszakában több mint 15 ezerrel csökkent a textiliparban foglalkoztatottak száma, és ez a tendencia az elmúlt esztendőben sem változott. A létszámcsonkítás és a munkaerőmozgás mértéke is meghaladja az ipari átlagot. Az elmúlt két ötéves tervidőszakban végrehajtott beruházások és fejlesztések nél-

kül az ágazat minden erőfeszítése ellenére lényegesen elmaradt volna az igényektől.

A termelés rekonstrukciójával azonban nem halad párhuzamosan a szállítás, a belső anyagmozgatás, a tárolás, a csomagolás korszerűsítése. Általában nem megfelelő a kiszolgáló folyamatok, az adminisztratív munka szervezettsége.

A textiliparban már eddig is igen komoly erőfeszítéseket tettek annak érdekében, hogy felszámolják a munkaerőhiányt, és hatékonyabban foglalkoztassák a dolgozókat. A munkaszervezés mellett hozzáálltak a gazdaságtalan egységek megszüntetéséhez, belső átcsoportosításokat hajtottak végre. Az eddigi intézkedéseket azonban többnyire utólagosan, a körülmények kényszerítő hatására hozták meg.

Lényeges, hogy az elkövetkezőkben a munkaerő-

gazdálkodás tudatosabbá, tervszerűbbé váljon. Előzetesen meghatározzák a fejlesztendő és megszüntetendő területeket. Ugyanakkor a lehetőségek jobb kihasználása érdekében fontos az is, hogy az eddigieknél jóval szélesebb körben lehetővé tegyék bedolgozó, csökkent munkaképességűek és nyugdíjasok foglalkoztatását.

Együttműködés

A Kisiparosok Országos Szervezetének vezetősége és a Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség Központi Bizottságának titkársága együttes állásfoglalást fogadtak el a KIOSZ és a KISZ szervezeteinek együttműködéséről: az erről szóló dokumentumot kedden a KISZ KB székházában Molnár József, a KIOSZ elnöke és Fejtő György, a KISZ KB első titkára írta alá. A meg-

Külkereskedelmi forgalmunk növekedésével lépést tartott a közlekedési vállalatok szállítási teljesítményének emelkedése, az elmúlt években gyors ütemben fejlődött a nemzetközi áruszállítás. Ezt állapította meg keddi ülésén az országgyűlés építési és közlekedési bizottsága. A Sas Kálmán elnökletével tartott tanácskozási és képviselői helyszíni tapasztalatszerzésre is felhasználhatták: az ülést legnagyobb nemzetközi közúti fuvarozó vállalatunk, a Hungarocamion központi terelphelyén rendezték meg.

Pullai Árpád közlekedés- és postaügyi miniszter a közlekedés nemzetközi áruszállítási tevékenységéről szólva kiemelte, hogy az elmúlt tervidőszakban csaknem 30 százalékkal növekedett a fuvarozók teljesítménye, 1980-ban 57 millió tonna, határainkon túlra indult, vagy onnan érkező árut bíztak e vállalatok gondjaira. Ebből 50 millió tonnányi a vasúti sínpárokra utazott, amely érzéketlenül jelzi, hogy hazánkban a vasút a szállítási legfontosabb eszköze. Ugyanakkor a nemzetközi áruforgalom nélkülözhetetlen résztvevői a tehergépkocsik is.

Bár a folyamati hajózás forgalma is számottevően emelkedett, a korábbi évtizedekben elmaradt beruházások, kikötőink elhanyagoltsága, a korszerű berendezések hiánya csökkentette — önmagában valóban olcsó — szállítási mód vonzerejét.

Miként a miniszteri beszámolóból kitűnt: a szállítók növekedése miatt gyorsan emelkednek a külkereskedelmi fuvarok költségei is, ugyanakkor a népgazdaság jelentős devizát takarít meg azzal, hogy az áruk java- részét hazai vállalatok jel-

tatják el rendeltetési helyé-

Mivel a nemzetközi fuvarpiac nyílt, külkereskedőinknek lehetőségük van előnyösebb ajánlat esetén külföldi cégeknek megbízást adni, s élnek is ezzel. A legfontosabb feladat azonban az, hogy közlekedési vállalataink a nehezebb körülmények között is megőrizzék javítás- és versenyképességüket. Nem nélkülözhető tehát a gondos és folyamatos piacutató-munka, a rugalmas kereskedelem- és árpolitika. Így nemcsak arra van lehetőség, hogy az eddiginél is több magyar árut szállítsanak magyar vállalatok, hanem a külföldieknek végzett bérfuvarozások növelésére is mód nyílt. Ehhez azonban szükség van tranzitútvonalaink, különösen a határállomások egyenletesebb terhelésének kialakítására, megszüntetve az esetenként tapasztalható torlódásokat, s arra is, hogy vasútjaink és közútjaink állapotát felszerelessé is lépést tartson a fokozottabb igénybevétel — hangsúlyozta Pullai Árpád.

A vitában is a versenyképesség javításának lehetőségeivel foglalkoztak a leg-több, (MTI)

Napirenden: az áruszállítás

Országgyűlési bizottság ülése